

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (czwarta izba)

z dnia 26 października 2012 r. *

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Obowiązek uzasadnienia

W sprawie T-63/12

Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock), z siedzibą w Teheranie (Iran), reprezentowana przez adwokata K. Kleinschmidta,

strona skarżąca,

przeciwko

Radzie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez M. Bishopa i Z. Kupčová, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mającej za przedmiot wnioszek o stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej,

SĄD (czwarta izba),

w składzie: I. Pelikánová, prezes, K. Jürimäe (sprawozdawca) i M. van der Woude, sędziowie,

sekretarz: K. Andová, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 11 lipca 2012 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: niemiecki.

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 Skarżąca, Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock), jest spółką mającą siedzibę w Iranie, która prowadzi działalność produkcyjną, badawczą i usługową w sektorze gazowym, petrochemicznym i ogólnie pojętym sektorze energetycznym. W szczególności spółka ta zajmuje się produkcją i sprzedażą turbin i turbokompresorów zgodnie ze specyfikacjami swoich klientów.
- 2 W dniu 26 lipca 2010 r. Rada Unii Europejskiej wydała decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającą wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39). Artykuł 20 ust. 1 decyzji 2010/413 przewiduje zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych osób i podmiotów wskazanych w wykazie umieszczonym w załącznikach I i II do tej decyzji.
- 3 W dniu 25 października 2010 r., w następstwie wydania decyzji 2010/413, Rada wydała rozporządzenie (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1). Artykuł 16 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 961/2010 przewiduje zamrożenie środków i zasobów gospodarczych osób, podmiotów i organów wymienionych w załączniku VIII do tego rozporządzenia.
- 4 W dniu 1 grudnia 2011 r. Rada wydała decyzję 2011/783/WPZiB dotyczącą zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71, zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”), w której do wykazu osób i podmiotów wymienionych w załączniku II do decyzji 2010/413 dodała między innymi nazwę skarżącej.
- 5 W tym samym dniu Rada wydała rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1245/2011 dotyczące wykonania rozporządzenia nr 961/2010 (Dz.U. L 319, s. 11), w którym do wykazu umieszczonego w załączniku VIII do rozporządzenia nr 961/2010 dodała między innymi nazwę skarżącej.
- 6 W zaskarżonej decyzji Rada uzasadniła zamrożenie środków i zasobów gospodarczych skarżącej w następujący sposób:
„[Spółka powiązana] ze wskazanym przez UE przedsiębiorstwem Sakhte Turbopomp va Kompessor (SATAK) (alias Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG)”.
- 7 Pismem z dnia 5 grudnia 2011 r. Rada poinformowała skarżącą o umieszczeniu jej w wykazie osób i podmiotów wymienionych w załączniku II do decyzji 2010/413 i w załączniku VIII do rozporządzenia nr 961/2010. Pismo to wróciło do Rady z dopiskiem irańskich służb pocztowych „adresat zmienił siedzibę”.
- 8 Pismem z dnia 9 lutego 2012 r. skarżąca zwróciła się do Rady o ponowne rozpatrzenie decyzji o wpisaniu jej do wykazu osób i podmiotów wymienionych w załączniku II do decyzji 2010/413 i w załączniku VIII do rozporządzenia nr 961/2010.

Przebieg postępowania i żądania stron

- 9 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 13 lutego 2012 r. skarżąca wniosła niniejszą skargę.
- 10 Odrębnym pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu tego samego dnia, skarżąca wniosła o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym na podstawie art. 76a regulaminu postępowania przed Sądem.

- 11 Postanowieniem z dnia 13 marca 2012 r. Sąd (czwarta izba) uwzględnił ten wniosek.
- 12 Na rozprawie w dniu 11 lipca 2012 r. wysłuchano wystąpień stron oraz ich odpowiedzi na pytania ustne postawione przez Sąd.
- 13 Skarżąca wnosi do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w dotyczącym jej zakresie;
 - przyjęcie środka organizacji postępowania zgodnie z art. 64 regulaminu postępowania przed Sądem polegającego na nakazaniu Radzie przedłożenia wszystkich dokumentów mających związek z zaskarżoną decyzją w zakresie dotyczącym skarżącej;
 - obciążenie Rady kosztami postępowania.
- 14 Rada wnosi do Sądu o:
- oddalenie skargi jako bezzasadnej;
 - obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

- 15 Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty. Po pierwsze, popełnienie oczywistego błędu w ocenie stanu faktycznego, na którym opiera się zaskarżona decyzja; po drugie, naruszenie prawa do rzetelnego procesu i skutecznej ochrony prawnej; po trzecie, naruszenie zasady proporcjonalności; i po czwarte, naruszenie obowiązku uzasadnienia i prawa do bycia wysłuchanym.
- 16 W ramach zarzutu pierwszego skarżąca podnosi, po pierwsze, że nigdy nie była powiązana z przedsiębiorstwem Sakhte Turbopomp va Kompessor (zwanym dalej „SATAK”), a przedsiębiorstwo to nigdy nie było jednym z podmiotów powiązanych z nią. Po drugie, Rada pomyliła spółkę Turbo Compressor Manufacturer (zwaną dalej „TCMFG”), która jest spółką powiązaną ze skarżącą, z przedsiębiorstwem SATAK. Po trzecie, ponieważ Rada nie może wskazać żadnych okoliczności faktycznych ani dowodów, świadczących o tym, że TCMFG uczestniczyła w działalności z zakresu energii jądrowej mogącej sprzyjać rozprzestrzenianiu broni jądrowej lub opracowywaniu systemów jej przenoszenia lub innych systemów uzbrojenia, zdaniem skarżącej decyzja Rady 2011/299/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 136, s. 65), którą Rada dodała do wykazu osób i podmiotów wymienionych w załączniku II do decyzji 2010/413 między innymi TCMFG, jest – w zakresie, w jakim dotyczy ona TCMFG – niezgodna z prawem. Po czwarte, w chwili przyjęcia zaskarżonej decyzji, skarżąca i TCMFG nie posiadały wzajemnie udziałów w swoim kapitale, gdyż z jednej strony wszystkie udziały, których właścicielem była TCMFG, zostały w dniu 6 czerwca 2011 r. sprzedane D., a z drugiej strony wszystkie udziały, które skarżąca posiadała w kapitale TCMFG, zostały sprzedane Sa.
- 17 Zdaniem Rady podnoszone przez skarżącą argumenty są bezzasadne.
- 18 Zgodnie z orzecnictwem sądowa kontrola zgodności z prawem aktu, na mocy którego zastosowano środki ograniczające w stosunku do danego podmiotu, obejmuje ocenę faktów i okoliczności wskazanych w celu jego uzasadnienia, jak również zbadanie dowodów i informacji, na których ocena ta została oparta (zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 14 października 2009 r. w sprawie T-390/08 Bank Melli Iran przeciwko Radzie, Zb.Orz. s. II-3967, pkt 37, 107).

- 19 Ponadto zgodnie z utrwalonym orzecznictwem zgodność aktu Unii z prawem należy oceniać na podstawie stanu faktycznego i prawnego istniejących w chwili wydania tego aktu (zob. analogicznie wyrok Sądu z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-322/01 Roquette Frères przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-3137, pkt 325 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 20 W niniejszym przypadku Rada uzasadniła zamrożenie środków i zasobów gospodarczych skarżącej w następujący sposób:
- „[Spółka powiązana] ze wskazanym przez UE przedsiębiorstwem Sakhte Turbopomp va Kompessor (SATAK) (alias Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG)”.
- 21 Trzeba zauważyć, że skarżąca przyznała, iż miała związki z TCMFG, lecz przedstawiła szereg dowodów świadczących o tym, że w chwili przyjęcia zaskarżonej decyzji, czyli w dniu 1 grudnia 2011 r., podmioty te nie posiadały wzajemnie udziałów w swoich kapitałach, w związku z czym twierdzenie Rady, że w owym momencie skarżąca była spółką powiązaną z TCMFG, należy uznać za błędne merytorycznie.
- 22 Z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika mianowicie, że w dniu 6 czerwca 2011 r. wszystkie udziały, jakie TCMFG posiadała w kapitale skarżącej, zostały przez nią sprzedane D. Skarżąca przedstawiła w tym względzie odpis aktu notarialnego oraz kopię pokwitowania z dnia 6 czerwca 2011 r., potwierdzającego zapłatę ceny sprzedaży w kwocie 363 036 010 000 irańskich rialów (IRR) (23 970 600 EUR). Skarżąca przedstawiła też kopię potwierdzenia zapłaty na rzecz irańskich organów podatkowych podatku z tytułu tej sprzedaży w kwocie 14 521 440 400 IRR (958 825 EUR) Trzeba wreszcie zauważyć, jak uczyniła to skarżąca, że sprzedaż przez TCMFG posiadanych przez nią udziałów w kapitale skarżącej na rzecz D. została odnotowana w protokole posiedzenia zarządu skarżącej, które odbyło się w dniu 13 czerwca 2011 r.
- 23 Skarżąca przedstawiła też dokumenty świadczące o tym, że sama również nie posiada już żadnych akcji TCMFG. Skarżąca przedłożyła w szczególności dowody sprzedaży w dniu 8 lipca 2011 r. udziałów w kapitale TCMFG Sa., a mianowicie umowę sprzedaży, kopię pokwitowania potwierdzającego zapłatę ceny sprzedaży w kwocie 160 772 410 000 IRR (10 612 500 EUR) oraz kopię potwierdzenia zapłaty na rzecz irańskich organów podatkowych podatku z tytułu tej sprzedaży w kwocie 6 430 896 400 IRR (424 621 EUR).
- 24 Na rozprawie Rada przyznała, że nie kwestionuje prawdziwości tych dowodów. Z tego względu uznać trzeba, że mimo iż do dnia 6 czerwca 2011 r. TCMFG znajdowała się w posiadaniu akcji skarżącej, zaskarżona decyzja opiera się na błędnych ustaleniach faktycznych, zważywszy na to, że jak już zauważono w pkt 19 powyżej, jej zgodność z prawem należy oceniać na moment jej wydania, czyli dzień 1 grudnia 2011 r., w którym to dniu TCMFG nie posiadała już tych akcji.
- 25 Argumenty Rady nie mogą podważyć tego wniosku.
- 26 W swojej odpowiedzi na skargę Rada podnosi, że sprzedaż udziałów krzyżowych znajdujących się w jej posiadaniu i w posiadaniu TCMFG była podyktowana chęcią upozorowania podziału spółki i ukrycia rzeczywistych udziałów, co oznacza, że powody uzasadniające umieszczenie skarżącej w wykazie osób i podmiotów wymienionych w załączniku II do decyzji 2010/413 były na dzień przyjęcia zaskarżonej decyzji zasadne i takie też pozostają. Na rozprawie Rada stwierdziła ponadto, że mimo tej sprzedaży, TCMFG zachowała związki ze skarżącą.
- 27 W tym względzie trzeba zauważyć, że jak już wspomniano w pkt 20 powyżej, w zaskarżonej decyzji Rada ograniczyła się jedynie do wskazania okoliczności, iż skarżąca była spółką powiązaną z SATAK alias TCMFG. Rada w ogóle nie podniosła w tej decyzji, że choć TCMFG przestała posiadać jakiekolwiek udziały w kapitale skarżącej, to de facto sprawowała nad nią kontrolę, zaś zbycie wspomnianych udziałów było jedynie krokiem obliczonym na uniknięcie zastosowania w jej przypadku uregulowań pozwalających Radzie na umieszczanie w wykazie osób i podmiotów wymienionych

w załączniku II do decyzji 2010/413 podmiotów stanowiących własność lub pozostających pod kontrolą osób i podmiotów bezpośrednio związanych z działaniami lub wspierających działania Iranu z zakresu energii jądrowej stwarzające zagrożenie rozprzestrzeniania broni jądrowej lub opracowywania systemów jej przenoszenia.

- 28 Trzeba też zauważyć, że na rozprawie Rada wyraźnie przyznała, iż ponieważ w momencie przyjmowana zaskarżonej decyzji nie dysponowała dowodami na poparcie uzasadnienia umieszczenia skarżącej w wykazie, w odpowiedzi na skargę i w toku procedury ustnej przygotowała nowe uzasadnienie.
- 29 Tymczasem Sąd zmuszony jest zauważyć, że zgodność z prawem zaskarżonej decyzji należy oceniać tylko w oparciu o te okoliczności faktyczne i prawne, które leżały u podstaw jej przyjęcia, nie zaś w oparciu o informacje, o których Rada powzięła wiadomość już po wydaniu tej decyzji, nawet jeżeli zdaniem Rady informacje te mogły skutecznie uzasadniać jej przyjęcie. Sąd nie może zatem uwzględnić życzenia Rady, które sprowadzałoby się do zastąpienia uzasadnienia, na którym decyzja ta się opiera (zob. analogicznie wyrok Sądu z dnia 28 marca 2012 r. w sprawie T-190/10 Egan i Hackett przeciwko Parlamentowi, niepublikowany w Zbiorze, pkt 102, 103 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 30 Mając powyższe na uwadze, zarzut pierwszy należy uwzględnić. W związku z tym należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej, bez konieczności badania pozostałych zarzutów i argumentów stron oraz nakazywania Radzie przedłożenia dokumentów wskazanych przez skarżącą w jej drugim żądaniu.

W przedmiocie kosztów

- 31 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Rada sprawę przegrała, należy zgodnie z żądaniami skarżącej obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (czwarta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim dotyczy ona Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock).**
- 2) **Rada Unii Europejskiej pokrywa, poza własnymi kosztami, również koszty poniesione przez Oil Turbo Compressor.**

Pelikánová

Jürimäe

van der Woude

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 26 października 2012 r.

Podpisy